



# אלכס מיסיס, ישראל החי בניו יורק, טוען שההגירה הישראלית לארצות הברית שונה מכל האחרות. הישראלים מוחרמים על ידי היהודים, ואין להם חיים בגטאות

**ה** היילום הבריטיים, שלקחו את המעפילים היהודיים למחנות-המעצר בקפריסין, ניסו לזהות אותם בשמותיהם. "יהודי מארץ-ישראל" היתה התשובה האחידה שקיבלו החוקרים, בעת נסיון הנפיל להכין רשימת-עצורים.

"היורדים", כפי שמכונים יהודים שהיגרו לארצות-הברית ממדינת-ישראל, נוקטים באותה שיטה. "ישראלי ממדינת-ישראל" עונה המהגר היהודי, כשהוא נשאל לארץ מוצאו. "היורד" הממוצע הוא בן 30, נולד בארץ אחרת ולא במדינת-ישראל, שהיא במדינת ישראל רבע או חמישית מימי חייו ובכל זאת הוא קורא לעצמו "ישראלי". נכון: יש לו תעודת-זהות ודרכון ישראליים, והוא שירת בצה"ל, אם לא פטר

בעלי דרכונים ישראליים היגרו לארץ המובטחת, הרי קרוב לוודאי שדו"ח ועדת להיס הוא מהימן יותר מנתוני הלישכה המרכזית לסטטיסטיקה (המכירה ב"ירי" דתם" של ישראלים שלא חזרו לישראל במשך ארבע שנים רצופות. מרבית המהגרים ישראלים מבקרים בארץ לעיתים תכופות ונרשמים בבואם ובצאתם על פי דרכניהם הישראליים ותעודות-השיחרור שלהם מצה"ל). אם המושג "ישראלי" יהיה שמור רק אלה שנולדו בישראל והיגרו ממנה לארצות-הברית, או שחיו במשך רוב שנות חייהם במדינת-ישראל — יש להניח כי פחות ממאה אלף אנשים שהגדרה זו מתאימה להם חיים עתה בארצות-הברית. במשך שנים אחדות, מאז טבע יצחק

# היהודים דומקים

# את הישראלים

עצמו כבחוריישיבה או כנערה דתית. אך "ישראליותו" היא שאלה מארץ השאלות של "מי הוא יהודי?" או "למה פירקו את הפלמ"ח" — שלשתיהן, כמו לשאלה "מי הוא ישראלי", אין עדיין תשובה. הוויכוח סביב השאלה, כמה ישראלים ירדו לארצות-הברית" הוא ויכוח-סטטיסטי-אתני. אם הוא נסוב סביב השאלה כמה

רבין, ראש ממשלתה הכושל של יש-ראל בשנים 1974—1977 את מטבע הלשון "נפולת של נמושות", זרמו מים רבים בנהר ההדסון, שהוא הנהר הראשון שרואה הישראלי-המהגר בעת בואו אל הארץ הנכספת, ארץ-חלומותיו, ארצות-הברית של אמריקה. שש שנים אחרי חרפותיו של רבין, התליט הרמטכ"ל לפתוח את מחנות צה"ל, כדי "לאמן מס-כפים של הגדנ"ע משורותיהם של בני היורדים לארצות-הברית", ואילו תנועת הצופים הקימה "שבטים לישראלים בלבד" בלוס-אנג'לס ובניו-יורק, כששליחים נוספים אצים-רצים לארצות-הברית כדי להקים סניפים נוספים של תנועת הצופים הישראלית. הגולה היהודית הפכה ל"פזורה" בהבליפיהם של "הציונים" נוסח שרלוט ג'קובסון, שלא עלתה ולא תעלה לישראל, ואילו הגאולה הישראלית החלה לגאול את בניה בדרך חזרה: אל גולה ישראלית בארצות הים.

## תעמולת הליכוד ואלוף המערך



**ב** תקופת ממשלת הליכוד, חדלו הישראלים ככלל להיות "רעים", אלא שחלק מהם נשאר "רע" או "מתיוון" בלשון-ההוב של הקונסול הישראלי בניו יורק מר פול (הוא לא עיברת את שמו הפרטי) קדר. הישראלים ה"לא רעים" הם אלה המשתתפים בפגישות קציני מילואים של צה"ל ומקבלים עליהם משימות חסברה של גוש-אמונים ומדיניות ההתנחלות של הממשלה. בשביל "ישראלים טובים" כאלה, הקימה הממשלה, בעזרת קרנות-סתר, מכון מיוחד, השוכן בבניין הקונסוליה הישרא-



ישראלים חוגגים בהתלהבות לאומית את העצמאות של מדינת ישראל - בניו יורק